

ה"ט 5853/11/22 - ניבה בכור נגד אלון יעקוביאן

בית משפט השלום בעכו

ה"ט 5853-11-22 בכור נ' יעקוביאן

בפני כב' השופטת אביגיל זכריה, סגנית הנשיאה
המבקשת: ניבה בכור
נגד
המשיב: אלון יעקוביאן

החלטה

מבוא

בפניי בקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת שהוגשה על ידי המבקשת כנגד המשיב.

ביום 3.11.22 התקיים דיון במעמד צד אחד וניתן בו צו זמני במעמד צד אחד.

בקשה לביטול הצו שניתן במעמד צד אחד נדחתה.

ביום 10.11.22 התקיים דיון במעמד שני הצדדים.

המבקשת הינה שכנתה של אמו של המשיב מזה מספר חודשים וככל הנראה בין הצדדים קיים סכסוך לעניין הרכוש המשותף הנטען, חניית הרכבים והיבטים נוספים שאינם נדרשים להליך זה.

במעמד הדיון הובהר לצדדים כי הליך שעניינו הטרדה מאיימת אינו מיועד ואינו יכול לשמש כר לבירור טענות אחרות וההחלטה בתיק זה תינתן במסגרת הדיונית הרלבנטית ובה בלבד.

תמצית טענות הצדדים

המבקשת טוענת כי המשיב עוקב אחריה במשך פרקי זמן ארוכים, בשעות שונות של היום והלילה, מצלם אותה בעת שהיא מגיעה עם רכבה, באופן שגורם לה לחשש עד כדי כך שהיא חוששת לצאת מרכבה בשעות הלילה ומשכך עותרת לאסור עליו כמפורט בבקשה. המבקשת הסבירה בעל פה ובכתב את חששה הניכר מפני המשיב נוכח ההתנהגות המתוארת.

המבקשת הסבירה כי אמו של המשיב מתגוררת בשכנות אליה ואולם המשיב אינו נדרש להגיע לשביל הסמוך לביתה כדי להגיע לבית אמו כך שלא יהיה במתן הצו כדי להגבילו במובן של הגעה לבית אמו.

עמוד 1

מטעם המבקשת העידה המבקשת בעצמה והציגה תמונות וסרטון לתמיכת טענותיה.

המשיב דוחה את טענות המבקשת לעניין הבסיס לבקשה.

לטענתו אכן קיים סכסוך לעניין מה שהוגדר על ידו השתלטות על רכוש משותף וחסמת דרך מעבר המיועדת לשימוש הציבור לרבות על ידי מחסום, על ידי המבקשת, וכי הוא פעל לצלם את ההפרות הנטענות לשיטתו לצורך הגשת כתבי טענות מתאימים למפקחת על בתים משותפים. נטען כי ההליכים הוגשו לאחר הגשת הבקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת.

המשיב הציג תמונות של רכבה של המבקשת, המחסום האמור וכו'. עוד נטען כי הוא לא עקב או ארב למבקשת אלא פעל לצלם את התמונות והסרטונים האמורים בשטח ציבורי לצרכים משפטיים וכי אין לו פנאי או רצון לעקוב אחר המבקשת מטעמים אחרים כלשהם.

עוד טען המשיב כי מתן הצו תלוי בהתקיימות שני יסודות: צופה פני עבר וצופה פני עתיד וכי במקרה זה בכל מקרה לא מתקיים היסוד הצופה פני עתיד ועל כן דין הבקשה להידחות.

פרט לעדויות הצדדים בעצמם לא הובאו עוד עדויות.

לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובה שהוגשה מטעם המשיב, שמעתי טיעוני הצדדים, צפיתי בסרטונים ובתמונות שהוצגו מצאתי כי דין הבקשה להתקבל באופן חלקי.

להלן הנימוקים.

חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב 2001 - המסגרת המשפטית ויישומה בנסיבות המקרה

כידוע, וכפי שצוין על ידי כבר בשורה של החלטות קודמות, הרי שהחוק למניעת הטרדה מאיימת נחקק בשנת 2001, מספר שנים לאחר חקיקת חוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"ב - 1991 ובמידה רבה - בעקבותיו. מדברי ההסבר לחוק עולה כי נחקק, בין היתר, עקב צורך להגן מפני הטרדה מאיימת גם כאשר זו אינה במסגרת יחסי משפחה או זוגיות. ברקע עמד הנתון כי האוכלוסייה העיקרית שתידרש לאכיפתו של חוק זה הן נשים המוטרדות על רקע סיומה של מערכת יחסים או סירובן לפתוח במערכת יחסים שכזו עם המטריד.

בפועל, במהלך השנים ממועד חקיקת החוק ועד היום התרחב באופן ניכר השימוש בו.

מהפסיקה הענפה שכבר קיימת ניתן לראות כי הוא הורחב, בין היתר, לסכסוכי שכנים, סכסוכים כספיים שגררו עמם הטרדה מאיימת, איומים כלפי אנשי ציבור ומניעת הפגנות בסמוך לבתייהם הפרטיים וליישומים נוספים.

הטרדה מאיימת מוגדרת בסעיף 2 לחוק באופן הבא :

עמוד 2

"הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של אדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו".

פרט להוראה הכללית, החוק מונה שורה של מצבים אשר יכולים להיחשב כהטרדה מאיימת (בעיקר מסוג stalking) ואולם הרשימה אינה מהווה רשימה סגורה ונסיבות כל מקרה ייבחנו לגופן. לאחר שמיעת טענות הצדדים נראה כי המקרה שפני עונה על ההגדרה שעניינה stalking וזאת בשים לב לאופי הטענות שהעלתה המבקשת והראיות שהובאו על ידה לעניין זה לרבות הסרטון שהוצג במעמד הדיון.

בסרטון שהוצג במעמד הדיון ניתן היה לראות כי המבקשת נותרת לשבת ברכבה בעוד רכב אחר עומד בסמוך לחניה וכי רק לאחר שמגיע בעלה של המבקשת נוסע הרכב האמור מהמקום.

לכך מצטרפות תמונות שונות שהוצגו על ידי המבקשת לעניין צילומים שביצע המשיב במועדים שונים והחשש האוטנטי שביטאה המבקשת בפניי ואשר ממנו התרשמתי באופן בלתי אמצעי בדבר התנהלות המשיב אשר מצאתי בסיס להיות התנהגות מטרידה מצדו כלפי המבקשת.

המשיב עצמו אינו כופר בכך שהוא צילם התרחשויות שונות ברכוש המשותף כאשר התמונות שהוצגו מטעמו כוללות רק את רכבה של המבקשת והכניסה לחניה. עם זאת, לא עלה בידי המשיב להסביר להנחת דעתי מדוע הייתה נדרשת מסכת כה ארוכה של צילומים בשעות שונות ובמועדים שונים וזאת בשים לב לכך שהמבקשת עצמה לכאורה כלל אינה חולקת על עצם הנתון כי היא חונה באותו מקום או כי התקינה מחסום כניסה כך שהדברים אינם נעשים בהחבא או במסתור המצריך אותה התחקות לכאורה.

החזרתיות וההמשכיות בעניין זה, כפי שניתן היה להתרשם מהעדויות והראיות של שני הצדדים, היא שמגבירה את אלמנט ה - stalking ומבססת את חששה של המבקשת מפני התנהגות מטרידה. כמו כן התקשיתי לתת אמון בטענה כי המשיב מעולם לא ראה את המבקשת קודם לכן נוכח מכלול הנתונים שהוצגו בבקשה ובהליך כולו ומפאת כבודו של המשיב אסתפק בכך.

כפי שציין המשיב, והדברים צוינו על ידי בשורה של החלטות אחרות הרי שהפסיקה פירשה את האמור בסעיף 2 לחוק כדורש התקיימותם של שני יסודות מצטברים: **האחד** - יסוד הפונה לתקופת עבר ודורש התקיימותה של הטרדה מאיימת מסוג כלשהו בעבר; **והשני** - יסוד הצופה פני עתיד. לעניין היסוד הצופה פני עתיד מבקש הסעד נדרש להוכיח כי נסיבות המקרה מקימות בסיס סביר להניח כי המטריד יטריד או יאיים שוב ויפגע בשלוות חייו, בפרטיותו, בחירותו או בגופו.

רק התקיימות שני יסודות אלה במצטבר יהיה בה כדי להקים עילה למתן הצו.

במקרה שבפניי אני קובעת כי היסוד צופה פני העבר - מתקיים.

לאחר ששמעתי את הסברי המשיב ובזהירות המתבקשת והמתחייבת מאופי הליך זה ובשים לב למשלח ידו של המשיב - הרי שלא מצאתי לקבלם כסבירים בנסיבות העניין. ככל שקיים סכסוך בין הצדדים או מי מהם לעניין קנייני הרי שהמקום

לפתרוננו הוא הערכאה הרלבנטית וגם "איסוף ראיות" יכול להיעשות באופן שאינו גורם להטרדה וכיו"ב. אין באמור כדי להביע עמדה לגופו של סכסוך והדברים נרשמים לצורך הכרעה בתיק זה בלבד.

גם הנתון כי רק לאחר שהוגש הליך זה וניתן צו במעמד צד אחד הוגשו ההליכים הנטענים לגורם המוסמך - מעוררת אי נוחות מסוימת ביחס להיבטי הצו שבפניי.

עוד מצאתי בנסיבות העניין כי ההתנהגות בעבר כפי שהודגמה ואשר ביחס לחלק ממנה אישר המשיב את הדברים ומידת החזרתיות המשתקפת מראיות המבקשת, שלא הונח לה כל הסבר, מקימה את אותו חשש סביר כי הדברים יימשכו גם **בעתיד** ועל כן מצאתי כי מתקיים היסוד הצופה פני עתיד.

לא מצאתי כי עצם הגשת כתבי טענות לגורם מוסמך כזה או אחר מפחיתה מעוצמת החשש בשלב זה ועיתוי הגשת הבקשה גם הוא אינו מפיג את החשש האמור.

אכן צו למניעת הטרדה מאיימת פוגע במידה מסוימת בחירויות הפרט ואולם חירויות אלה אינן עומדות לבדן. בצידן עומדת גם זכותה של המבקשת לשלוות נפש ולתחושת ביטחון אישי בהגיעה לביתה והיא אינה צריכה להתנהל בחשש מפני ההתנהלות המתוארת מצד המשיב העולה כדי מעין "מארב" או "מעקב" מתמשך.

האיזון הראוי בין זכויות המבקשת והמשיב מוביל למסקנה כי הצו יכול להינתן לתקופה קצרה יותר בשלב זה מהקבוע בחוק ואקווה כי במהלך פרק זמן זה יירגעו הרוחות ויחדל להתקיים אותו בסיס נטען על ידי המשיב לפעולות המוצגות על ידו.

אבהיר שוב כי אין באמור כדי לקבוע מסמרות לגופו של סכסוך שכנים אשר צריך להתברר בפני הערכאה המוסמכת וכל הקביעות כאן הן לעניין ההליך שבפניי בלבד.

סוף דבר

הבקשה מתקבלת באופן חלקי וניתן צו האוסר על המשיב כדלקמן:

1. להטריד את המבקשת בכל דרך ובכל מקום.
2. לבלוש אחר המבקשת, לארוב לה, להתחקות אחר מעשיה, או לפגוע בפרטיותה בכל דרך אחרת לרבות צילום המבקשת.
3. ליצור קשר כלשהו עם המבקשת, אם בעצמו או אם באמצעות אחרים למעט במסגרת הליכים משפטיים.
4. להימצא ברדיוס של פחות מ - 15 מטר משביל הגישה של המבקשת ומדירת המבקשת ברחוב -----
----- יובהר כי המרחק נקבע בשים לב לכך שאין בו כדי לפגוע באפשרות העומדת למשיב להגיע לבית אמו מבלי לעבור בחצרים האמורים.

הצו יעמוד בתוקפו עד ליום 16.2.23.

המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים ולמשטרת נהריה ותסגור את התיק בהחלטה זו.

ניתנה היום, כ"ב חשוון תשפ"ג, 16 נובמבר 2022, בהעדר הצדדים.